

Rövid magyarázat a Krisztust és Menasz apátot ábrázoló kopt ikonhoz (Párizs, Louvre)

A VI/VII. században készült ikonon két személy látható: Krisztus és Szent Menasz, aki egy egyiptomi kolostor előljárója volt. Krisztus bal kezében vaskos kötetet tart, hiszen ő maga Isten megtestesült Igéje. Jobb kezét barátsága és bizalma jeleként a mellette álló vállára teszi. Az pedig, bal kezében egy kis könyvtokercset, az Evangéliumot fogva, jobb kezével ad. (www.magyarKurir.hu, 2008. 01. 16.). Az ikont “Barátság –ikon” néven is emlegetik, mert olyan kifejező a barátság mivoltját illetően.

(Kép forrása:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/28/L.%27abb%C3%A9_M%C3%A9na_et_Ie_Christ_01.JPG)

KRISZTUS ÉS AZ APÁT

- ◆ közt kicsi távolság van, ugyanakkor meghittség (vállra tett kéz) mint ahogy ez a barátságban szokott lenni
- ◆ hasonlítanak is, de jól felismerhetően különböznek is egymástól
 - egyforma magasak, mindketten tágra nyílt, békét sugárzó szemekkel egy irányba néznek, egyforma dicsfény látható a fejük fölött.
 - arcuk hasonló vonásokkal is bír (szemöldök, szakáll vonala)
 - a Krisztussal való barátságban Krisztus vonásait öltjük magunkra
 - szemeik: egymáshoz közel lévő szemük kicsit egymás felé néz, a külső előre: egyszerre tekintenek egymásra, és előre egy közös célra, miként a barátok is figyelnek egymásra, de közös cél, értékek is kapcsolják őket össze.
 - jól felismerhetően különböznek
 - arcuk más
 - mozdulataik, ruhájuk más → mindkettő egyéniség
 - a Krisztussal való barátságban megmarad, sőt kiteljesedik az egyéniségünk

„Arra szeretnénk emlékezni, hogy mindannyian barátságban élhetünk Krisztussal. Nem véletlenül mondja az evangéliumban: Nem nevezlek többé szolgánkat benneteket [...] barátainknak mondalak benneteket. Ez a VI. századi egyiptomi eredetű ikon ezt a barátságot fejezi ki. Krisztust látjuk, amint kezét barátja, Menasz vállára teszi. Mindannyian felismerhetjük magunkat Krisztus barátjában. Ez az ikon az evangélium középpontjára hívja fel a figyelmet: még ha a feltámadt Krisztus láthatatlan is szemünk számára, jelenlétére rábízhatjuk magunkat.” (Alois testvér, Taizé) (Forrás: www.magyarKurir.hu)